

Studentradio på tjuetallet MARS 1967 TIMOTHY H. BROOKS '64 STUDENT-radiokringkasting i Dartmouth begynte, etter de fleste kontoer, i 1941 med interdormitory hooking kjent som "DBS."

Den har vokst enormt i årene siden til å bli WDCR-AM, en av de største og mest aktive organisasjonene på campus.

Nesten tapt gjennom årene har historien om en annen Dartmouth-radiostasjon vært, en som dateres tilbake til de aller tidligste dagene med kringkasting og om hvordan 1966 kanskje ikke var 25-årsjubileet for Dartmouth radio, men den 42.

Radio i løpet av de to første tiårene av det tjuende århundre var en eksperimentell vitenskap, med potensialet for masseunderholdning man knapt hadde drømt om.

"Trådløs telefoni" ble imidlertid tatt i bruk tidlig og entusiastisk av hobbyister, og hundrevis av amatørsendere var i bruk ved slutten av første verdenskrig.

Dartmouth "hams" hadde vært aktive siden før krigen, og i 1917 var de mange nok til å organisere en amatørradioklubb, forgjengeren til dagens WIET.

Organisasjonen deres vokste raskt, og våren 1923 ble det skaffet penger fra College for å kjøpe nytt, kraftig utstyr og bygge tvillingantennetårn på toppen av Wilder Hall.

Entusiastiske klubbmedlemmer fikk de 90 fot lange ståltårnene opp på ti dager flate, i begynnelsen av mai 1923 (for innsatsen fikk de atletisk kreditt).

En ny 1000-watts sender ble også installert, noe som gjorde Dartmouths "**IYB**" til en av de kraftigste amatørstasjonene i landet.

Det var også en av de mest aktive.

Ved å sende meldinger i kode på 80 meter korte bølgelengder, nådde Dartmouth-operatører bokstavelig talt alle fire hjørner av kloden.

I løpet av 1923 og 1924 ble det tatt kontakt med så fjerne punkter som Norge, England, Mexico, New Zealand, den polare iskappen (til MacMillan-ekspedisjonen på vei mot Nordpolen), og til og med "et italiensk skip ankret opp i havnen i Barcelona , Spania."

Og som en klubbteneste ble studenter for øvrig tilbudt muligheten til å sende meldinger til hjemmene sine, «hvor som helst i øst».

Med en slik suksess i amatørradiobåndene begynte klubbmedlemmene snart å legge planer for et annet prosjekt - å bruke deres allsidige utstyr til å overføre sendinger av spill og andre Dartmouth-arrangementer til hjemmelyttere over hele New England, på standard kringkastingsband.